

Friarevisa från början av 1800-talet.

Berättad av Hans Olsson, som är född i Bars
socken, år 1842.

Pär jinsas Hal han klädde si såv fin,
Fär han skolle gåv ti Pitte Pauls än fria.
Fär di sa: "Idde Pitte han va ri, som själve tiv.
Än gräbbar hadde han, fär han hadde, Josefim,
Matilda, Pärnilla än Fia."

Sån va de en da, ett stikke opprad dan,
Pitte Paulsen jittj sån nått än röja.
Röjta litt, än snakka litt, me sina trej i lan,
Han jittj sån nått ombring än stöja.

Sån komer der en än uppvar än sier si goida,
Än luttj fär längjesin än i e himma.
Jaa va i hondans sha en borta, himma e ju bra.
Men ja han jagon andra va du vill harr i da?
Om de, han Pitte Paulsen ente drimma.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3357

Ja ja han liksom onsa^{va} jära gräbber får?

Su va di ejentelien e vära?

Får ja har liksom längt än jutta mi i år,

Om ja kunne få säu mijed som ti en gåur!

Säu shotte ja ente gåu säu hära.

Men Pitter staur dar än grongar litt hid än did,

Säu sier han ti sist: "fæ de bler ingjen tiden bid.

Men ja troe du har prebansjoner,

Ja har allt från mitt stora slid,

Säu de bler ingja millijoner.

När mina gräbber di vill jutta sej,

Säu få di gramma brej än sparbanksböjer

Su litt ä vört än sponged faller osse ti

Säu de bler ente vin som helst som försöjer.

Men hö'dens vi staur än snakkar

Säu bler säu endän

Säu Hal han shotte fria ti Pärville,

3357

Men som han skotte imod himmed gån
Sån komer gräbban än sier dån, som sån:
"Ja tro nå, gon ente, add ja skotte villa."

3

3357

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vår Pär å Ola träfftes i Long.

Denna historia är ihågkommen av Hans Olsson,
som är född i Bara 1842, och som ställt att läsa
i Malmö Allhandla någon gång på 1880 talet.

Tvorne bröda Pär å Ola, som bode pro sjilda
häl pro lansköjden, träfftes en da pro farjare
Bojens gåur i Long. Pär läkksar opp Ola.

Vidd du Ola va ja fäd spörre,
du vill ente dina glytta färstöra.
Du fjör ti stau me horn å ru,
men ingja grängja har du nu.
Du lyver etter din räja viss,
men krummen vill du priss.
Men ja ska sia di itt så gätt som to,
å derti ska du sätta din tro!
Va har du me kaffe å vin å jöra
å fina klär, som grängja färstöra?

KUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4

3357

Nå Ola, vi ska va svenske män,
ly maj, är du min vän!

Kommer du ihu va våran far han sae,

när vi va präja å nöjde å glae:

"Ni ska få sut å rubrö å eda,

i vallmatt å gjinj ska ni er hled!

arbeta ska ni som hela karra,

va trona å fylken min lära,

betalen er skatt

å hällen er nått me löj, som moer han livarha,

tiden pro de e mijed stant!"

Ola soars me självaude röst:

"Broer Pär du letar mijed sant,

ja har förstösad mijen stant,

pro häm å döllighed,

å ej ädlydd, min örihed

fär den rälja omständigheden,

LENDIS UNIVERSITET
FOLKMINNINGSMUSEUM

5

3357

siddes hos brumannen, hela färdeden,
han har lookat mej, trakterad å sored,
sudded sät hos mej ve bored.

Sia mej est du han,
add ja han ble en ärtiger man."

Pär färrmannar:

"Jo arbeja å be värre tharre om nåd,
å add du fyljer hans helija råd,
så ska du få runna den jätten du får,
å add han, över brumännens rår."

Skämsman.

Skämsman brukte va li illt bageku, når man
titta po na bagefrå. Så kom di dåu li åu titta
na i ryggen såu vis hon rätt i vared.

En bone, som bode po Pingjmuttan i närheden
av Hällestå, som hidde Pär Pärson, hadde etter va
di gamle sa, häuled si li skämsman.

En da hadde han vadd föranes i skämen etter
bränne åu dåu träffte han na. Hon jittj ve sian
om vöjnen åu sa: "Iktje du min Pär, iktje du min
Pär!" Då ble Pär galten åu sa: "Ja jir jävelen i
dej!" Su me desamma vätte hon lassed, åu Pär
kom ingj onger vöjnen åu ble ijälstan.

Dann ble illt skenrose å plassen hallar di får
Nylie.

MINDS UNIVERSITET
FOLKMINNESBEHOV

När fjör blev solskotta.

Detta ble di när di vanna nykallade fjör
etter add roten gård när. Sker di sin itt hol pro
kåns i rompan pro na, ån lo nonna dräppa blo
koma pro en bröbid, ån di ga den dällia koren den,
sån ble hon ån me sin dällighed.

Värn di harnede vällingjahlätkan.

Po en småuter gåm sa di: "Belunga, belunga, kom
him, kom him, sur vällingj, sur vällingj, sur sill,
sur sill."

Po Ellarpagårnen / Bara härad) sa di: "Kom lunken,
kom slunken, kom him än fån mad. Stängj leen,
ta sjeen än ji di ti än ed!"

Vän arbejed boja sa di: "Hej lunken, hej slunken,
stängj sjeen, än ta leen än boja än hugg."

3357

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skane
Bara hd
Bara br
14/8 1932

14/8 25 J. Peters
16/2 25 Hans Peters
född 1842 i Fläsnad

Värem i Dalby Ljarkha.

I Dalby Ljarkhetou bruk en vår visa si, vår gång
de skolle^{ble} ombutte for vår. Han brukte visa si i Ly-
holen. Allti ve den sian, som vingjen hom ifra.

Di gamle brukte hallo Dalby Ljarkha farr Gravos
Ljarkha.